

[Finansministeren.]

mill. kr., og at den iøvrigt er et udtryk for, at den socialdemokratiske regering ikke ønsker at spare på de offentlige udgifter.

Mon det ikke er for tidligt at lade disse toner lyde igen? Det er vistnok endnu ikke glemt, at det udgiftsniveau, som vi befinder os på i øjeblikket, er et resultat af tre års styre under regeringen Eriksen-Kraft. Det skal straks siges, at denne udvikling ikke har været let at undgå, hvis vor tilslutning til Atlantpagten skulle være en realitet, men jeg tror ikke, at det tjener noget formål, da ikke noget godt formål, at give socialdemokratiet alene ansvaret for denne udvikling. Lad mig tilføje, at jeg heller ikke tror, at dette vil være klogt, hvis man vil styrke tilslutningen til vort forsvars genopbygning.

Med hensyn til rigtigheden af selve budgetteringen af de skatteindtægter, der er medtaget på forslaget, var der delte meninger hos de ærede ordførere. På den ene side mente man, at der var betydelige reserver tilstede, medens man samtidig udtrykte bekymringer over, om der virkelig ville fremkomme et reelt overskud for det nye finansår.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller troede således, at provenuet af de indirekte afgifter var underbudgetteret. Det kan være, at dette vil vise sig at være tilfældet, men man kan nu ikke, således som det ærede medlem var inde på, uden videre gå ud fra, at man kan finde det forventede provenu for et helt finansår ved at gange provenuet for første halvår med 2.

For en del af afgifterne gør der sig nemlig særlige forhold gældende, således at man ikke kan regne med, at finansårets første og anden halvdel vil indbringe lige meget. For afgifterne på f. eks. øl, restaurationsomsætningen, forlystelser, mineralvand og konsum-is giver sommertiden således mest, medens vintersæsonen er størst for f. eks. chokoladevarer og radio. For vægtafgifterne af motorkøretøjer gør sig det særlige forhold gældende, at indbetalingerne af denne afgift i vidt omfang finder sted i helårige rater i finansårets første halvdel, og om omsætningsafgiften af motorkøretøjer kan anføres, at automobilfordelingsnævnet har udstedt et særlig stort antal indkøbstilladelser i forårsmånederne,

og at importen af automobiler på dollarpræmieringsbasis var stor i de første måneder efter april i år, da kursen på bevillings-tilsagnene blev fastlåset. Endelig kan nævnes, at tobaksafgifterne ved en beregning af afgiftsprovenuet ud fra de ret konstante forbrugsmængder ikke kan forventes at indbringe så store beløb i sidste halvår af indeværende år som i første.

Det vigtigste er dog, at jeg ikke tror, at reserverne — i det omfang, sådanne skulle vise sig at være tilstede på indtægts-siden — er meget større end de, skal vi sige latente udgiftsmuligheder. Men lad mig samtidig gentage, at der er tilsigtet en budgettering og en finanspolitik fremover, som skulle sikre, at det bliver muligt at dække såvel driftsudgifterne som anlægsudgifterne over de løbende indtægter.

De ærede ordførere hr. Thorkil Kristensen og hr. Aksel Møller har rejst spørgsmålet om det forventede overskuds størrelse, og om det eventuelt skulle tilvejebringes ved nye skatter eller ved besparelser. Hertil vil jeg svare, at jeg ikke tror, at det i den nuværende økonomiske situation vil være rigtigt at tilvejebringe et stort overskud eventuelt ved nye skatter. Men jeg vil gerne høre, om det er de ærede ordføreres opfattelse, at dette skulle være nødvendigt, og i bekræftende fald, hvorledes et sådant overskud skulle tilvejebringes.

Vil man på den anden side være sikker på ikke at få underskud, kan det ikke nytte blot at sigte mod balance. Der må være en vis sikkerhedsmargin, og dette er der tænkt på ved budgetlægningen. Dette synspunkt må fastholdes fremover, så længe der ikke sker afgørende ændringer i den økonomiske situation. Skulle det senere blive nødvendigt at holde igen og skabe et større overskud, må vi naturligvis overveje, om det skal ske ved nye skatter, men dette er vel ikke særlig aktuelt i øjeblikket. Snarere er der vel som også omtalt i fremsættelses-talen en vis fare for en begyndende nedgang i den økonomiske aktivitet i det kommende budgetår.

Man har spurgt, hvordan det da skal blive muligt at opnå den ønskede balance på budgettet. Må jeg hertil svare, at man naturligvis ikke kan anlægge samme synspunkter for budgetlægningen, hvis der indtræder